

1. Den som har ett stadigt sinn', Ja den som har ett sta-
 digt sinn', den har wist winning nog, Den stat-
 tar jag långt sällare, än lilla wännen min.
 2. Får jag den äran fråga dig, har du för-
 skjutit mig? Har jag älsingen rolighet, att wän-
 ta mer af dig. Så hjälper Gud oss wiserlig,
 att lefwa hwar för sig. Men ingen högre stat-
 tar jag, än falska wännens tro.
 3. Din kärlek liknas wid den snö, som faller
 i April. När du far bort så vill jag dö, och
 ej mer wara till. Mitt hjerta jag dig gifwit har,
 hwar kan man mera ge. Jag är wäl nöjder
 med min lott, fast jag dig sällan ser.
 4. Nu saknar jag min lilla wän, mitt enda
 älsförstånd. När får jag skåda dig igen, wid
 hälsa och wid lif. Säg än en gång: jag älskar
 dig. Mitt hjerta fröjdar sig, Utöfwer all den
 hjertlighet, som du har wifvit mig.
 5. Som Solen uppå himmelen, hon långtar
 till sitt rum, Så gör och jag till dig min wän,
 hwar timme och hwar stund. Hwar dag är som
 en månad lång, hwar månad som ett år. Wist
 gör det mig en hjertans sorg, om jag dig aldrig får.
 6. Som wädrer blåser om wintren kall, så är
 kärleken din. Du tänker till att narra mig, det
 har du i ditt sinn'. Du tänker till att söka dig,
 en rikare än jag. Det må du göra som du vill,
 det är din egen sak.
 7. Om himmelen mig detta sagt, had' jag det
 aldrig trodt. Att en så stor otrogenhet, skul' i
 ditt hjerta bott. Men nu så börjar det se ut, lit-
 som det skul' bli slut. Den kärlek som förr wa-
 rde har, han börjar stötna ut.

16. Utan med afund, hat och nit,
 skall sitta ner och se på dig,
 som står i lif och död,
 på dörrar ut i lif och död.
 17. Om görömlig och gläddhet
 ter wärdet ut i lif och död,
 te du så lång, så gör jag
 sprid.
 18. Kan du gå ut i lif och död,
 till intet döden råder till,
 tar natten på en flamm ut i lif och död.
 19. Men bör du i döden en och hwar,
 som en dräng i lif och död,
 med honom utan fel, så gör
 han nog sin del.
 20. Ut drängen brändt, färdig to-
 bat, så far han wäl, i lif och död,
 till att utdräta dödens sat, wärdig.
 21. Men detta är en ända tar: Dö-
 ber kommer som en far och löser
 förs tennar af, som förr har varit
 fast.
 22. Så kommer en annan i hans
 stent, där bästa mat i buket färdig,
 han säll i.
 23. Hur mat och brändt fört af
 sig förmått dig.

GS 1382

Trenne nya

W i s d r,

Den Första:

Jag ömkar den, som är en Dräng.

Den Andra:

Och uppå unga Anders föll
ömmar kärlekshåg.

Den Tredje:

Med ångslan, sorg och stort besvär.

Sjunges under sina egna behagliga melodier.

Exemplaret kostar 2 s. Banco.

WESTERHUS, 1837.
E. N. Sjöströms Boktryckeri.

